

DOMOVINA

Uredništvo

Je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštšina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Namočnina se pošilja upravnistvu, plačuje se **vneprej**.

Za inserate

se plačuje od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat: za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Mlada Turčija in Evropa.

Češki spisal — by — (I. S. Machar).

Evropo je uvedba turške ustave preplašila, kakor že zdavnaj ne kateri dogodek prej. Državniki so se izražali seveda prijazno, poslaniki v Carigradu so čestitali, pa vladarji so se začeli shajati, dogovarjali so se o novem stanju stvari ter o vsem, kar bi se utegnulo izcimiti iz tega. Ni čudja: Anglija šteje v številu svojih podanikov sto milijonov Mohamedancev; Avstro-Ogrsko sedi v Bosni in Hercegovini že trideset let in še vedno ne ve, sedi li na svojem ali na tujem; Italija je gledala že leta čez Adrijo na Albansko ko na svojo najnovejšo provinco: Rusko ima na Krimu Tatare in na Kavkazu Čerkese, kateri odkrito pravijo, da njih car ni v Petrogradu ampak v Stambulu; Nemčija je kapitalizirala maloazijske železnice — torej dovolj povodov, nad katerimi se človek lahko zamisli in ki dajejo mnogo gradiva za pogovore in dogovore. Naglas ni tega nikdo povedal, pa marsikdo čuti: turška nevarnost je tu. In čeprav ni napadalna, kakor je bila v časih, ko je vničila vzhodno rimsko cesarstvo, preplavila Ogrsko in oblegala prestolnico habsburško, dovolj je že, da se lahko brani, in da bode hotela rektificirati nekoliko dejstev z nedavne minulosti. In zdi se, da bode. Politika demokratične, ustavne Turčije ne more iti po isti poti, po kateri je šla dose-danja sultanska. Ne bode mogla živeti od zanikanja, to je od nesporazum-

ljenja in ljubosumnosti evropskih velesil. Ne bode fatalistiško otrpla in zadovoljna z življenjem od dne do dne.

Turški človek stopa v prvič na pozorišče svetovne zgodovine kot narodni individuum. Dozdaj je bil tam kot slepa, močna, pa vedena in molčeča masa. Druge podobe ni imel in drugače se z njim ni računalo. Sultan je bil njena glava, duša, oko, sluh in jezik. In turška država — to je bil on. Sedaj je dogospodaril. Bil je vse in zdaj ni nič. Revolucijarno gibanje je razgnalo in pozaprla njegove kreature, postavlja in odstavlja ministre, daje povelja armadi, kliče domov prog-nance, odpira ječe, izganja parasite iz uradov, gradi ladje in mobilizuje vojake. In kakor senca gleda nekaj vsemogočni sultan na vse to, molči in kima z glavo, pa tudi to kimanje ima pomen samo zanj in jedino le zanj, predvsem — mu je dokaz, da ta glava sedi še na ramenah . . .

In iz česa je zložen najnovejši narodni individuum? Z najboljšega materiala na svetu. Turški človek je tip zdravega korenjaka, katerega ni pokvaril niti alkohol, niti pseudokultura stare Evrope. Ima živce kakor z drota in njegovo verstvo mu ni zlomilo hrbišča kakor neresničnim Arijeem. Je častit, ne pozna laži, sleparstva in hinavstva. Njegove potrebe so zelo majhne, pa tudi tem se zna odpovedati, ako ni nade, da bi je utešil. Za časa miru je zamišljen opazovalec vseh stvari okolo sebe, v boju vstvarja iz njega njegovo fatalistiško naziranje na

življenje najboljšega vojaka. Je logičen v govoru, rezev v odgovoru in namesto književne kulture ima kulturo srca. V celem narodu ni znan pojem besede aristokrat, pa ves narod je narod aristokratov.

In ti bodo sedaj odločali o sebi in o drugih. Nimajo sedaj vidnih vodilnih glav, pa nimajo tudi skrbi radi njih. Vsak obrat v zgodovini je dvignil na površje voditelje, kakeršnih je potreboval —

So leta, ko se zdi, da se na svetu prav nič ne godi. In so zopet trenotki ko lahko slišiš nagle korake zgodovine ljudstva. Hiti nekam, ima ironičen nasmeh na ustnih in s prstom vzdignene roke vabi k opazovanju, kateremu se pripravlja vrsta nepredvidenih iznenadenj. Zgodovina ve o njih in se ironično smehlja . . .

Človek pa more samo vgibati, kam neki gre in kaj namerava.

In tako se zdi, da se draga naša širša domovina odloči za definitivno pripojenje obeh okupiranih dežel, predno se snide turški parlament. Morda uvede v obeh deželah tudi ustavo — pa s tem ne bo pomagala sebi in ne zadovoljila drugih. S svojim topim birokratskim sistemom je dosegla v dobi tridesetletne okupacije jedno: vse prebivalstvo se ozira na davno turško gospodarstvo ko na zgubljeni raj, in nova turška ustava je odločno mnogo boljša nego ta, katero mu bodo podelili gospodje z Dunaja in Budimpešte. Po grško turški vojski je silila zmagovalna turška armada naj se da

povelje marširati v Bosno in Hercegovino in prebivalstvo obeh dežel je bilo pripravljeno vstati — danes se je premenilo samo v toliko, da so germanizacija, madžarizacija, pokatoličevanje in črnožolti birokratizem še bolj omrženi nego so bili tačas, Turško pa, katero ni nikdar jemalo podvrženim narodom jezika in vere, ima danes ustavo, katera jamči vsem ljudem za osebno prostost in enakost vseh . . .

Rusko jako trdovratno molči o projektu železnice, s katero je namravo prerezati deželo „bolnega moža“ zato je pa s kislo dostojnostjo izjavilo, da počaka s svojimi reformnimi načrti, dokler se prepriča, ali si bode mogla obnovljena država sama napraviti red.

V oči bode zamolklost Bolgarije. Častihlepni Koburg je že sanjal o kraljevi kroni, o pripojenji Macedonije in bogovi vedo o čem še — med tem se je veter obrnil in ne samo da mu je odnesel vse te sanje, prinesel mu je tudi upravičeni strah, da se demokratično Turško spomni na svojo suvereniteto nad Rumelijo, katero je bil vzel pokojni Battenberg v svojo upravo . . .

Neprijetno zadeti so tudi v Berlinu. Seveda, ustavo — pa tako si je niso mislili! Prijatelj sultan je nula, prijatelji z Visoke Porte so se raztekli po vsem svetu ali so pa zaprti in vodilna struja glasno govori o razlastitvi železnic v Mali Aziji — ne, tako si te ustave niso mislili. In nesigurnost bodočih stvari je privedla nečaka in ujca skupaj in obe kronani glavi sta se posvetovali . . .

LISTEK.

Primož Trubar.

K njegovi štiristoletnici.

(Dalje.)

Maloštevilna in neznatne drobtinice Trubarjevega samoraslega teološkega razglabljanja bi pač nikdar ne bile vzbudile svojemu duševnemu očetu želje, naj jih pošlje v nemški ali latinski obleki tiskarju. Poleg nemščine in latinščine se je seznaul Trubar tekom svojih študij še z dvema pismenima jezikoma: v Reki s hrvaškim, v Trstu z italijanskim. Kakega izrednega talenta za tuje jezike sicer ni imel: o nemščini je kot petdesetleten mož pripoznal, da je „ne zna posebno dobro“; tudi v latinski gramatiki ni bil posebno trden ter je pisal radi tega latinski le v skrajni potrebi; laški je l. 1557 že težko govoril, a še vedno lahko razumel, ako je poslušal ali čital; hrvaški je govoril in čital, ako je bilo tiskano v latinici, glagolice in cirilice se pa ni nikdar naučil. Vendar bi se bil lahko v laščini toliko izuril, da bi bil mogel prevajati nemške protestantske knjige na katerega teh jezikov, ako bi

ga bila vabila na pisateljsko polje zgolj agitatorska navdušenost.

Toda v Trubarju je tlela živa zavest skupnosti z ljudstvom, iz katerega je izšel. Jezik tega ljudstva je smatral za „svoj jezik“, „svojo besedo“, to ljudstvo je nagovarjal z „moji ljubi rojaki“, muji lubi Slovenci“ ter se mu predstavljal za „aniga perjaitila vseh Slovincov“. Trubar, ki je z nekakim prav kmečkim ponosom poudarjal svoje slovensko poreklo, se je moral čutiti tembolj sam ponižanega, čimbolj je uvideval kulturno zaostalost „svojega ljudstva“, „ki malo ali nič ne zna“ in nima niti pismenega jezika. Na Reki je pogosto slišal, da daje stari hrvaški grof Bernhardin na Grobniku biblijo prevajati v hrvaški jezik; dočim je vlivala ta vest v duše njegovih mladih hrvaških tovarišev up in ponos, opominjala je Trubarja, kako ubog in zapuščen je „njegov jezik“; morda ga je kak poreden tovariš tudi podražil, da je njegova beseda prerobata in se sploh ne da pisati . . . Tembolj je moral Trubarju laskati, ko je videl, da je postavil oboževani vladika Bonomo slovenščino v isto vrsto z laščino in nemščino ter razlagal Vergilija, Erazma in Calvina tudi po slovensko. Mogoče

je Bonomo Trubarja tudi opozarjal, koliko bi koristil slovenskemu dušnemu pastirstvu mož, ki bi dvignil slovenski jezik do časti pismenega jezika. Sina slovenskega kmeta je peklo ponižanje, da se njegova materinska beseda ne piše, kot vnet reformatorski dušni pastir Slovencev je pa vsak dan živeje čutil, koliko težav izvira njegovi misiji iz tega nedostatka, dušepastirska vnema in morda tudi Bonomov prigovor so vzvalovali v duši ljubljanskega kanonika proces, ki ga sam tako-le pripoveduje: „ . . . Bog ve, da sem še takrat, ko sem pri (Slovincih) po latinskih in nemških knjigah slovenski pridigal, pogosto k Bogu molil in ga prosil, naj radi posvečenja svojega imena in razširjenja svojega kraljestva tudi na ubogo, priprosto in dobrosrčno slovensko ljudstvo milostljivo pogleda ter ga obdaruje z veliko milostjo in darom, da se kakor jeziki drugih narodov tudi njegov jezik počne pisati in čitati, in da se sveto pismo in druge krščanske knjige na slovensko . . . pravilno prestavijo in tiskajo . . . “ A ko je začel iskati izvršitelja te „velike milosti“, zavedel se je kmalu, da more biti ta le on sam, „ker ni bilo (takrat)

nikogar (drugega), ki bi (bil) mogel to storiti“. V tujini se je pridružil še nov moment: ker ni mogel več z živo besedo vnesti rojakov, hotel jih je s pisano . . .

Z željo, da pokaže rojakom neistinitost njihovega mnenja o robatosti materinskega jezika, pa so rastle ovire in vstajala vprašanja, na katera si Trubar ni mogel dati takoj jasnega odgovora. Kmalu se je prepričal, da se govori slovenski jezik „ne le samo v jedni pokrajini drugače nego v drugi, ampak tudi v razdalji dveh do treh milj, da v isti vasi v mnogih besedah in naglasih različno in nejednako“. Nikjer ni bilo centra, kjer bi mero-dajni krogi rabili slovenščino in dajali svojemu narečju prednost pred drugimi. Ali naj napravi mešanico vseh narečij, ali naj povzdigne jedno narečje nad drugo in katero? Kako naj govori o pojmi, za katere še slovenski jezik ne rabi izrazov ali jih označuje z očitno tujimi besedami? Ali si naj izmisli novo pismo, ali si ga izposodi od sosedov? In katerih pokrajin prebivalce sme združiti v upanju, da vzprejmejo nov literarni jezik, pod skupnim imenom: Slovenci?

Dalje sledi.

In Grki so tudi razočarani. Ko je vspametelo v Carigradu navdušenje nad ustavo, vriskali so Grki z drugimi — pa kmalo so obmolnili. Turki so proglasili, da bi bil že čas vzeti otok Kreta v lastno upravo, ker so zmagali v vojski, katero so vojskovali baš za Kreto. Grki niso mislili, da se bodo navdušeni Turki spomnili na take že skoro zastarele reči, ko so se pa spomnili, so prenehali se z njimi radovati in premišljajo, kako bi si pomagali.

In zgodovina gre, usmeva se ironično in pripravlja iznenadenja. Na vseh straneh je naproženo, iz vseh kotov lahko pride. „Bolni mož“ je napolnjeval Evropo s skrbmi, zdravi Turek jo navdaja s strahom. Pri bolnem se je tresla za dedščino, pri zdravem za vse, kar mu je že vzela in izmamila iz njega. Pred ustavo je ležala nevarnost evropske vojske v Carigradu, po ustavi stoji tam.

Gotovo je, da se po podelitvi ustave Azija ne bo več začela v Carigradu. Nasprotno: kos Azije bo pripojen k telesu Evrope. In da krene zgodovina Evrope na druga pota, nego je šla do sedaj. Narod, katerega dnevi so bili v evropskem koncertu takorekoč šteti, postane velik faktor v njegovem življenju. In morda je celo namenjen, da postane definitivni ureditelj usode naših jugoslovanskih bratov: morda bode to močno, zdravo, pošteno in odkrito azijsko pleme postalo kristalizacijsko središče, okoli katerega se bode skupila velika konfederacija balkanskih narodov — naloga, katero bi bila mogla in morala izvesti druga državna zveza, ako bi bila baš mogla spoznati smisel svojega življenja. Pa ni ga poznala doma, kaj še le za mejami.

Politični pregled.

Domače dežele.

Deželnozbornske volitve za dalmatinski deželni zbor so razpisane; kmetске občine bodo volile 6. okt., mesta in trg. zbornice 28. okt., veleposestva 31. oktobra.

V češkem deželnem zboru bodo stavili Mladočehi predlog, naj se upelje za deželni zbor splošna, jednaka in tajna volilna pravica. Zakonski načrt v tem smislu je izdelal v imenu stranke posl. dr. Koerner; podrobnosti mladočeškega volilnega načrta še niso znane. Za mladočeški predlog bodo glasovali Mladočehi, ljudska napredna in socialno demokratična stranka, češki klerikalci, agrarci in veleposestniki bodo pa proti, proti tudi vsi Nemci brez razlike, zato ni upanja, da bi se na Češkem uvedla splošna in jednaka volilna pravica za deželni zbor. Nadjati se je pa, da se bode uvedla živa in zanimiva debata o tem vprašanju, kar bode stvari gotovo na korist.

V spletskem okraju obstoji zelo važno in resno kmetško gibanje. Nad tisoč kmetov kot organizirana skupina zahteva zboljšanje gmotnih razmer. Ti kmetje niso samostojni kmetje ampak koloni, kateri obdelujejo gosposko zemljo proti temu, da jim veleposestnik ali vlastelin prepusti en del pridelka za njih delo. To gibanje traja že dve leti, vsi listi so pisali o tem vprašanju, vsi brez razločka priznali, da so zahteve kolonov opravičene in da bi jim gospoda morala dati kar zaslužijo in kar imajo pravico zahtevati za svoje trdo delo. Veleposestniki so se na videz pogajali s svojimi koloni, v resnici so je pa samo vodili za nos in rešitev vprašanja zavlačevali. Pred dvema mesecema so pa bila pogajanja na nelep način pretrgana; določena je bila seja, na kateri bi morali gospodje vlastelini

dati odgovor na že štiri mesece predstavljen vprašanja — in gospodje so naprosto izostali. Vse to je delavce užalilo, razburilo in ogorčilo in to razburjenje čimdalje raste, čimbolj se bliža trgatav. Oblastva, ki so vedno na strani delodajnikov, niso storila ni koraka, da bi gospodo opozorila na njih dolžnosti proti svojim delavcem. Kako kanijo z delavcem postopati lahko sodimo po tem, da se v Splitu pripravlja prostor za 120 žandarjev, ki jih pozove okr. glavarstvo iz drugih okrajev. Tako se pri nas rešujejo socialna vprašanja. Med vlastelini ali veleposestniki so najbogatejši: splitski škof, semenišče, kapitelj stolne cerkve, samostani in cerkvene korporacije. V rokah cerkve in duhovstva so štiri petinke vseh vinogradov spletskega okraja. Duhovstvo, ki ima toliko sladkih besed za trpine in še posebno za kmeta in ki ustanavlja kršč. socialne stranke, to duhovstvo je kot delodajnik prav tako brezsrčno in delavca prav tako odira kakor židovski in liberalni kapitalisti. Za to imamo v tem nov in žalibog zelo žalosten dokaz.

Štajerske novice.

— **Pevska vaja za veliko ljudsko slavnost v septembru** se mesto 26. avgusta vrši radi dobave sekiric šele v petek 28. avgusta.

Veselični odsek.

— **Vrtni koncert** priredi Celjska narodna godba svojim članom v nedeljo, dne 30. avgusta dopoldne v „Narodnem domu“. Vstopnina prosta.

— **Deželno meščansko šolo v Celju** obiskuje, kakor smo to ob sklepu šolskega leta omenili, polovica Slovencev. Sedaj sta predstavljena učitelja Freiburger in Lakitsch v Radgono, na njuho mesto pa prideta na „lastno prošnjo“ zopet dva Nemca iz Judenburga in Radgone, učitelja Hözl in Lechner. Slovenskih prosilcev deželni šolski svet vobče ni vpošteval. Priporočamo to dejstvo našim dež. poslancem.

— **Hudobnost in lažljivost celjske „vahtarice“.** Nakup Terškovega in Orozlovega hotela je napravil zares v glavah celjskih nemškutarjev „debacle“, da govorimo z „vahtaričino“ francoščino, ki je vredna sestrice celjske nemščine (glej pondeljkovo številko „Domovine“). Neki dopisnik iz okolice (pa menda vendar ne glasoviti Gussenbauer) piše namreč, da zida „Sokolski dom“ v Gaberju — okoliška občina na stroške davkoplačevalcev! Dopisnik niti ne ve, da je hiša okoliške občine že zdavnaj gotova in da že stanujejo v njej stranke! To je nevednost ali pa pristna celjska nemškutarska hudobnost, kakor kdo hoče. (Radovedni smo, ali bo sl. občinski urad celjske okolice poslal tudi „vahtarici“ tako hitro § 19 popravek kakor nam zadnjič, ko se je šlo za „komisijone“. Da ne pozabimo: substrat dotičnega članka v „Domovini“ je dogodek pri po dom. Lončarjevi gostilni v Zg. Hudinji, na katerega se gg. komisijonarji vendar spominjajo? O vestnosti njihovih komisij pa bomo govorili tedaj, ko pridejo podpore. Bodemo videli, komu bodo posestniki pritrdili: ali nam ali pa komisijonarjem, kateri so se zaradi iste čisto nedolžne notice tako zelo po nepotrebnem in neprevidnem razburili.)

— **Imenovanje.** Predsednik celjskega okrožnega sodišča pl. Wurmser je dobil naslov in značaj dvornega svetnika.

— **Imenovana** je poštarica oficijantinjam v Brežicah eksp. Ljudmila Širca.

— **Umrl** je v pondeljek v Slovenjgradcu notar g. dr. Tomschegg, bivši župan in častni meščan slovenjgraški.

— **Nakup.** Celjski Nemci so nakupili gostilno „Annensitz“ nad Mestnim vrtom. Kolikor nam je znano, se ni potegoval noben slovenski kupec za to gostilno.

— **Tiskovna pomota.** V političnem pregledu v prejšnji številki bi imelo stati na drugi strani proti koncu: Ta govornik hrvatskega klerikalizma je naenkrat zatajil svoje hrvatstvo in ne zahteva več združenja s Hrvatsko ampak združenje z monarhijo itd.

— **Naš rojak Karl Gorlečan** iz Višnjevasi pri Vojniku, ki je z izvrstnim uspehom napravil izpite na visoki poljedelski šoli na Dunaju — je nastopil službo v Minsku na Ruskem. Tako odhajajo prisiljeno najboljše naše mlade moči na tuje, in odkod naj potem pričakujemo napredka.

— **Razpisano** je učno mesto na šestrazrednici v Poljčanah, 3. pl. razr. Prošnje do 30. septembra.

— **Celjski odsek „Prosvete“.** V sredo 2. septembra ob dveh popoldne se vrši v Žalcu (hotel Virant) občni zbor celjskega odseka „Prosvete“ in sestanek šovinjskega dijaštva. Tovariši, pridite množično! Vabimo obenem vse nedijake, ki razumejo življenje in stremenje slovenske mladine.

— **XII. poročilo „Južnoštajerskega hmeljarskega društva v Žalcu“** o stanju hmeljske rastline in hmeljske kupčije dne 25. avgusta 1908. Kupčija za golding je še vedno malo živahna, ker ga hmeljarji za sedanjost ceno nečejo prodati, dasi je povpraševanje za njim precejšno. Sedanje ugodno vreme — sosebno pa tople noči — vplivajo ugodno na zorenje poznega hmelja, katerega bodemo dne 27. t. m. obirati začeli. Društveno vodstvo.

— **Umrl** je v Žalcu nagle smrti mesar g. Prislan, star 36 let. N. v m. p.!

— **Iz Petrovč.** V nedeljo, dne 30. avgusta ob 4. uri popoldne se vrši v Petrovčah v prostorih g. Ježovnika (Šantl) velika veselica v prid „Družbe sv. Cirila in Metoda“. Na vspeh ste igri: „Veharjevo letovišče“, burka v treh dejanjih in veseloigra: „Raztresenca“. Po igri je prosta zabava in ples.

— **Iz Šoštanja.** V pondeljek večer so se vračali sejmarji iz Velenja. Pri tej priliki sta se posestnik Poduršan in Pleteršek iz Škal za nekega konja prepirala in klofotala. V tem sta prišla v gostilno na Kantini v Škalah. Tam je igral harmoniko Grega Kovač, sin župana. Prepričanje se je nekako obnovil in neki Janez Napotnik je zadal brez povoda Kovaču z nožem udarec na glavo ter ga na mestu ubil. Kovač je bil od ustanovitve šoštanjske Narodne godbe vedno zvesti godec, miren in priljubljen fant. Godba mu skaže tudi zadnjo čast. Zemlja mu bodi lahka!

— **V Družmirju pri Šoštanju** bo 8. septembra pri g. Basistu vrtna veselica. Ker bode vspored, katerega še priobčimo, jako zanimiv, že vse danes na to veselico opozarjamo.

— **Krajni šolski svet v Orlishi,** priredi v nedeljo, dne 30. avgusta t. l. e priliki blagoslavljanja šolske jubilejne zastave, veliko ljudsko veselico v Št. Rupertu v Sav. dol. v prostorih g. F. Cizej. Jako zanimiv spored je razviden na lepkih. Narodnjaki! pridite gledat naše diletante in poskusite srečo pri velikem srečolovu, zlasti ker je čisti dobiček namenjen v nabavo šolske knjižnice in v podporo ubožnih šolarjev. Veselica se vrši ob vsakem vremenu ob 3. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi pripr. odbor.

— **Roje pri Št. Petru v Sav. dol.** Zadnjo nedeljo smo imeli na Rojah prijateljski večer. Priredila so ga naša dekleta. Pokazala so, kaj da premorejo. Prireditev je bila njihovo lastno, samostojno delo. S tem so pokazala, kako

so omikana in požrtvovalna. Saj je pa trud obrodil tudi sad. Žela so občno pohvalo. Vsa čast vrlim rojskim dekletom!

— **Sedansko slavnost** bodo imeli celjski Nemci dne 2. septembra t. l. v „Nemškem domu“. Ne verjamemo, da bi bili preveč zmagovito razpoloženi. Ali pa hočejo zopet navdušiti celjske nemškutarje? Zdi se nam, da to ne gre več.

— **Umrla** je v nedeljo v Rečici gospa Kriše, mati g. Kriše, kateri je imel tam nedavno tega novo mašo.

— **Politični shod v Kaplji pri Arvežu,** kateri je bil napovedan za minulo nedeljo, se ni vršil, ker dotični gostilničar, pri katerem bi se imel vršiti shod, ni dal prostorov na razpolago. Šolsko vprašanje v Kaplji stoji sedaj v tem stadiju: občinarji so se izjavili, da sprejmejo podporo „Schulvereina“ za razžirjenje šole v trirazrednico, ako ostane v prvem razredu slovenščina učni jezik, v ostalih dveh pa učni predmet. — Shod je bil odpovedan v zadnjem hipu; g. poslanec Roblek je šele na vlaku zvedel za to.

— **Iz Braslovč.** Javna telovadba odseka žalskega „Sokola“ v Braslovčah, ki se je vršila zadnjo nedeljo, je izborna uspela. Ta nastop je pač jasen dokaz napredka vztrajnega dela. Le žal, da je vsled slabega vremena bila udeležba občinstva slaba. — Po telovadbi se je razvila živahna zabava. Marljive gospice so s svojo ljubkostjo pripomogle, da se je veselica tudi v gmotnem oziru povoljno obnesla, za kar jim bodi iskrena hvala!

— **Iz Gornjegagrada.** G. Kaplan Berk je vzoren podozkrbnik graščine; letos je prodal seno po 1 K (reci eno krono) meterski stot. Drugod ga sicer prodajajo po 10—13 K, pa to nič ne de, saj je ljubljanski škof bogat!

— **Kako skrbi sodni svetnik Grebenc za ponočni mir.** Lansko leto so se fantje pred Fischerjevo gostilno v Gornjemgradu nekaj sporekli, nastal je šum in krik, kateri je svetnika Grebena tako razburil, da je pritekel na cesto in zahteval, da se naj gostilna zapre. (Ali ima pravico do tega?) — Kregat se je šel tudi v hišo in tam tako razburjeno krilil z rokami, da je sunil staro Fischerjevo gospo baje prav nemilo ob steno. Ta prizor je tudi značilna poteza na značaju g. sodnega svetnika Grebena.

— **Razveljavljene** so občinske volitve v Dramljah in na Sladki gori, povsod zaradi malenkostnih formalnosti. V obeh občinah so zmagali naprednjaki. Nove volitve se že vrše po novem volilnem redu (glasovanje z listki.)

— **Iz Dramelj. Boj proti bernji.** V Dramljah bide sedaj tamošnji napredni obč. odbor hud boj proti bernji. Stvar je taka-le: Dramlčani so odkupili leta 1902 za drag denar bernjo, in sicer na pritisk župnika Podhostnika (torej že drugokrat: prvič na podlagi dež. zakona z l. 1871 in drugič l. 1902. To je duhovniško izkoriščanje in odiranje kmetov.) Kaplan je še sicer hodil po bernji, a je nekolikokrat vprašal župana, sme li hoditi ali ne? Dne 30. junija letošnjega leta je obč. odbor enoglasno sklenil, da se sedanemu kaplanu Nikolaju Jamšku prepove iti po fari pšenice beračit. Zapisnik s podpisom se je poslal c. kr. okr. glavarstvu, katero je poslalo kaplanu prepis omenjenega zapisnika. Za omenjeni sklep so glasovali tudi 4 klerikalni obč. odborniki. („Slov. Gosp.“ naj se iz tega uči, kako mislijo lastni njegovi pristaši o bernji. Op. uredn.) Na dan Velike gospojnice je župnik Ogrizek paznanil, da bode kaplan šel po fari beračit. Prihodnji dan je pa županstvo

občine Dramlje poslalo kaplanu ta-le zanimivi dopis, katerega priobčujemo doslovno:

„Č. g. Nikolaju Jamšku, kaplanu v Dramljah. Z ozirom na sklep obč. odbora z dne 30. junija t. l., s katerim se Vam je prepovedalo hoditi beračit po fari, se Vam isto zopet prepove, ker se je včeraj oznanilo, da boste šli po bernji. Ker je vsled postave vsako beračenje prepovedano, ne oziraje se na osebo ter na sedanje razmere vsled letošnje slabe letine in slednjič, da se Vam ne bode takoj zgodila neprilika, ker je o tem obveščena tudi c. kr. žandarmerija, se Vam zopet zaukaže, da to upoštevate.“

Na ta zelo jasen in odločen dopis se kaplan seveda ni upal iti beračit. Kakor pa čujemo, drameljska duhovščina nikakor ne misli popustiti. Gre se za žep — in tam se neha vsa krščanska ljubezen te site gospode do kmetov. Opozarjamo pa zlasti vse napredne občinske odbore po deželi, naj se na enak način rešijo nadležnih duhovniških beračev in naj pazijo, da ne bodo občani dva- ali trikrat odplačevali bernje. Zakaj bi ravno kmečko ljudstvo nosilo ta davek, katerega so se meščani že zdavnaj otresli! Nič se bati, če bodo duhovniki vpili o nesramnosti „liberalcev“ in tako dalje: s tem le kažejo, da jim je le do bogastva in do denarja, ne pa v prvi vrsti za svoj poklic in za dober vzgled, da se je treba v tem življenju pripravljati edino le na boljše življenje onkraj groba. Ako bodo sami dajali dobre vzglede, pa se bode tudi marsikatera zgubljena „liberalna“ ovca poboljšala.

— **Poroka.** Dne 22. avgusta t. l. poročil se je v Šmarju pri Jelšah g. Ludovik Klinc, davčni asistent v Radgoni z gospico Miciko Lorger v Šmarju. Častitamo!

— **Iz Konjic.** Kakor smo že poročali, se bo vršila v Konjicah velika ljudska slavnost v nedeljo, dne 30. t. m. povodom 25 letnega poslovanja Posojilnice in 25 letnice g. Ivana Šepica kot ravnatelja Posojilnice. Ob 8. uri zjutraj bode v župni cerkvi maša na čast sv. Cirilu in Metodu, pri maši bo pel mešani zbor konjiškega pevskega društva. Opoludne bo skupni obed vseh ustanovnikov, odbora in raznih posojilničarjev. Popoldne ob štirih bo pozdrav navzočih gostov, slavnostni govor in koncert, katerega spored se še pravočasno naznani. Svirala bode polnoštevila „Celjska narodna godba“ pelo pa „Konjiško pevsko društvo“. Veselica se bo vršila ob vsakem vremenu. Slavno občinstvo vabimo k mnogobrojni udeležbi.

— **Iz Hrastnika.** V nedeljo, dne 30. t. m. ponovita „Bralno društvo na Dolu“ in hrastniško-dolska podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda veselico v korist naši družbi. Veselica se vrši v Hrastniku v gostilniških prostorih g. Fr. Roša, začetek ob 3. uri popoldne. Vspored je jako raznovrsten. Diletantje vprižore razne veseloiigre, gospice imajo seveda nebroj tajnih, imenitnih načrtov. Zlasti pa opozarjam sl. občinstvo na streljanje za dobitke. Dobitki so dragoceni, v resnici krasni. Dalje je ribolov, vrtiljak, ples i. dr. Narodnjaki, sosedje, posetite to veselico hrastniških mladih — videli boste, da nikjer tolike zabave, nikjer toliko pravega veselja. Na svidenje! Na zdar!

— **Davčnemu oddelku c. kr. okrajnega glavarstva v Ptuj.** Zadnja leta nam je pošiljal ta urad izključno vse dopise v slovenskem jeziku in slov. tiskovine v izpolnitev. Letos nam je pa dal vročiti najemninske pole in glejte bilo jih je polovico nemških

in polovico nemško-slovenskih. Vprašamo: Na podlagi katere § si prisvoja ta urad pravico žaliti naš narodni čut, nam vsiljevati nemščino, ko vé, da je naš kraj izključno slovenski, da tirjamo vselej in povsod od uradov vse v slovenskem jeziku? Kdo je dal davčni oblasti imenik, kateri davkoplačevalci sprejemajo nemške tiskovine in ktere ne? Ali ista oblast hoče nas (kateri smo dobili nemške pole) in naš jezik smešiti? Tirjamo odgovora.

Več davkoplačevalcev.

— **Štajercijancem** teče voda v grlo. Isti dan (zadnje nedeljo) ko so sklicali občni zbor svoje stranke in tiskovnega društva v Ptuj, priredijo Slovenci protestno zborovanje proti Štajercijancem in Ornikovemu okr. zastopu, katerega se udeleži nad en tisoč kmetov, županov, obč. odbornikov — sploh najuglednejših mož v okraju! Isti dan doseže dr. Ploj, katerega je Ornik minuli teden na nekem tajnem shodu nesramno blatil velik uspeh in zadoščenje za one napade! Isti dan se sprejme ostra resolucija, ki protestira proti temu, da bi se s podporami, namenjenimi kmečkemu ljudstvu stavile v Ptuj palače in ceste za ptujske meščane. Še znamenitejša pa je klaverno poročilo, katero priobčujejo nemški listi o zborovanju Štajercijancev. Predsedoval je zboru ormoški župan Kautzhammer, jeden najstrupenejših nemških zagrizencev na Spod. Štajerskem. Pozdravil je tudi nekaj kmetov na zboru, poroča „Tagespost“; bili so tedaj navzoči večinoma sami meščani. To si treba zapomniti, ako se bo zopet „Štajerc“ širokoustil. Blagajnikovo poročilo pravi, da je 1359 K zgube pri stranki; tega naj pokrijejo korporacije, za katere delajo Štajercijanci: torej „Südmark“, nemške hranilnice in mestne občine, katere so v nemških rokah. Štajercijanci nameravajo baje pri prih. deželnozborskih volitvah kandidirati v 6 okrajih. Menda se mislijo znani večni kandidati štajercijancev še enkrat osmešiti; naše ljudstvo bo namreč štajercijancem kmalu popolnoma obrnilo hrbet. Zbor so pozdravili razni slovenozrci na Štajerskem: neizogibni Marckhl, Hofmann-Wellenhof, Stieger in dr. Kokoschinegg.

— **Od Sv. Lenarta v Slov. gor.** Naši nemčurčki vozarijo prav marljivo kamenje za novo ponemčevalnico oz. poneumnjevalnico. Vse vozove in konje imajo opletene, pa slavolok baje ob stavbišču, prav kakor na pustni torek popoldne, ko vlačijo „rüso“ po trgu. Trojiški Schütz jim pa gasi žejo s svojo pristno „sv. trojiško slatino“, ki je izboren lek za preganjanje „glisť“.

— **Od Sv. Trojice v Slov. gor.** Tudi pri nas že pripravljajo nemčurji tla za nemško šolo. Sedaj lovijo občine. Porčič jim prvi diši. Ta teden so volitve. Nemškutarski tržani letajo, da jim škrici frče. — Posinger mladi bezga okrog s polo, na katero lovi podpise za nemško šolo, ljudem pa pravi, da se naj podpišejo, če hočejo, da bodo prosto žgali, ker je letos dosti sliv! Kako se Vam je godilo pri treh ženicah v Porčiču, g. Posinger, kaj? Zakaj delate še vi zgago, ko Vam prav nič ni treba?!

— **Od Sv. Jurja ob Ščavnici.** 18. avgusta se je ustanovilo tukaj novo veteransko društvo in — kar je sramota za Št. Jurij in Ščavniško dolino — ima za poveljni jezik nemščino! Kako se ta nemščina iz ust naših veterancev glasi, si lahko vsakdo misli.

— **Iz Ormoža.** Okrajni šol. svet ormoški je v svoji seji z dne 20. avgusta 1908 na predlog g. dr. Omulca sklenil: C. kr. deželni šolski svet štajerski naj izdela času primeren plačni zakon za učiteljstvo ljudskih in me-

ščanskih šol kot vladno predložitev. V tem plačilnem zakonu se naj za učiteljstvo ljudskih in meščanskih šol določi isti dohodki, kakor jih uživajo c. kr. državni uradniki zadnjih štirih plačilnih razredov (11., 10., 9. in 8. plačilni razred). Zakonske določbe glede plač i) pokojnin, veljavne za državne uradnike, naj se sprejmejo tudi v predlok o učiteljskih plačah.

— **Iz Jarenine.** Kakor je že bilo v „Domovini“ omenjeno, je c. kr. upravno sodišče razveljavilo ukaze gledé upe-ljave nemškega učnega jezika na slovenski petrazrednici v Jarenini. Z ozirom na to, so vse vsolane občine v Jarenini dobile sledeče od okrajnega šolskega sveta seveda nemški:

Št. 1701.

Okrajni šolski svet v Mariboru 6. avg. 08 občinskemu uradu v

Upravno sodišče je s svojo razsodbo od 16. maja t. l. na pritožbo jareninske občine temeljem § 7 zakona od 22. oktobra 1875 d. z. št. 36 ex 76 razveljavilo ministerjalno naredbu od 12. sept. 1903 št. 16.515 glede upeljave nemškega učnega jezika na ljudski šoli na Jarenini. Vsled tega je preklicalo ministerstvo za uk in bogočastje z naredbu od 16. junija t. l. št. 25.874 odlok c. kr. deželnega šolskega sveta od 30. jan. 1903 št. 12.739 ex 02 gledé jezikovne uravnave na petrazrednici v Jarenini.

O tem obveščamo v smislu naredbu c. kr. dež. šol. sv. od 19. julija t. l. št. 3 14.256/I občinski zastop pozivajoč ga, naj stavi glede določitve učnega jezika in poučevanja drugega deželnega jezika na imenovani šoli z obzirom na razsodbo upravnega sodišča in z obzirom na njega (upr. sodišča) tolmačenje (šolskega) zakona stavi primerne nasvete na podlagi občinskega sklepa.

Nasvetu (o določitvi učnega jezika itd.) treba priložiti poverjen prepis zapisnika in povabilno okrožnico k seji.

Predsednik.

Kako se bode cela stvar rešila, bodem svoječasno poročal. Mislim pa, da za to uravnavo ni treba občinskih uradov prašati, ker imajo ti svoje zastopnike v krajnem šolskem svetu in je tedaj ta za to rešitev kompetenten.

Spisala sta nam znana pedagoga gg. Schreiner-Bezjak jezikovne vadnice za nemški jezik na ljudskih šolah s slovenskim učnim jezikom, katerih se je treba držati, kakor je bilo to pred zmešnjavo učnega jezika na jareninski šoli v navadi. — (Rešitev je lahka. Občinski svet naj sklene, da se uvaža na jareninski šoli slovenščina kot učni jezik ter da se bode nemščina od tega in tega razreda naprej poučevala na temelju slovenskega jezika po tej in tej slovnici).

— **Sedemindvajset poljskih uradnikov** je po poročilih poljskih listov v novem ministerstvu za javna dela, Slovenca pa nobenega, dasiravno klerikalci na Slovenskem tako verno trobijo slavo ministru Gessmannu.

— **Jubilej Varaždina.** Prihodnje leto bo praznoval Varaždin sedemdesetletnico, odkar je postal svobodno kraljevsko mesto. Ta sedemdesetletnica se misli na izredno slavnosten način praznovati.

— **Umor v Kapfenbergu.** Kakor smo poročali, našel je pretekli torek vpokojeni železniški strojevodja Lenert iz Brucka na Murf svojo svakinjo, 22 let staro, zalo Zofko Janda s prerezanim vratom v reki Murici (Mürz) tik državne ceste Kapfenberg-Bruck. Sodnijska komisija je bila takoj na mestu dozdevnega zločina. Breg Murice, kjer je bilo truplo Jandove najdeno je jako strm. Tamkaj se nahaja ozek kanal, skoz kateri je le epi osebi mogoče priti k Murici. Vse okolščine so

govorile za to, da bi zločin na tem mestu ne bil mogoč in da bi morali hudodelci že mrtvo truplo umorjene Jandove do sem privleči ali prinesiti in od tukaj po strmem bregu Murice pahnuti v vodo. Obleka iste je ostala popolnoma nepoškodovana, žepni robec se je našel v bližini dotičnega kanala, ne daleč od tam pa je ležal solnčnik in v neposredni bližini trupla klobuk. Truplo Jandove je ležalo z glavo v vodi na desni strani, 75 cm oddaljen je ležal odprt kuhinjski nož, imetje službodajnikov ponesrečene deklice. Zdravniško sodnijska preiskava je dognala, da se je Janda sama umorila, vzrok pa ni še dognan.

— **Veliko gob** imajo okoli Ptuja. Na trgu se plačuje za nje baje 6—10 vin. kilogram, izbrane mlade gobe pa po 16—20 vin.

— **Samomor.** V Savo je skočila in utonila minul četrtek gospa Adlešiča, soproga nadučitelja v Krškem. Nesrečni ženi se je zmešalo.

— **V Studencih pri Mariboru** so ustanovili klerikalci posojilnico.

— **Nemška „kultura“** Nekemu slov. dijaku, kateri je poslal svoj kovček po železnici v Maribor s slovenskim naslovom, je pripisal na naslov nemški železniški uslužbenec „svinja“. Dejstvo samo dovolj označuje nemško oliko in „kulturo“.

— **Za vero v malhi** se bori glasilu našega duhovstva „Slov. Gosp.“ po starožidovskem geslu, zob za zob, ki je sedaj vodilno načelo slovenskih kršč. socialcev. „Slov. Gosp.“ po stari navadi laže, zavija in obrekuje ter ne navaja niti jednega dejstva, s katerim bi naše trditve o bernji spodbil. Bernja je bila na temelju deželnega zakona od 18. julija 1871. odpravljena in v vseh občinah do 1892. l. tudi popolnoma odkupljena. „Slov. Gosp.“ piše: „Bernja je ponekod pisana in tako del duhovniške plače, po drugod pa je prostovoljna in bi pretežni del ljudstva zameril, če ne bi duhovnik poslal po zbirci“. Navedite zakon, po katerem imate v nekaterih občinah še pravico do zbirce, v drugih pa ne. Če tega ne navedete, ste zavijači. Da bi vam kdo zameril, če mu ne odvezamete nekoliko žita ali drugih živil, katere bi zase in za svojo rodbino nujno potreboval, je bajka za vaše vernike, ki si ne upajo povedati, kaj si o vas mislijo iz strahu pred vami. Kako ljudi in njih vero cenite, nam priča tale stavek: Take prostovoljne darove naše **poštene** slovensko ljudstvo lahko in rado utrpi, **nepoštenim** nasprotnikom pa se je najboljšje izogniti.“ Poštene so torej vsi tisti, kateri dajejo, kar vi hočete in do česar nimate pravice, oni pa, kateri branijo svoje pravice proti vam, so po vaše nepošteni. Nepošteni, brezvestni in nedostojni ste pa vi, kateri zahtevate, da se vam plačuje to, do česar nimate pravice in kar vam je bilo že zdavnaj plačano. Kar se tiče „malhe liberalnega advokata“, bodi vam povedano, da ni nič bolj globoka in nič bolj požrešna, nego je ona klerikalnega kolega, obe skupaj pa duhovniška prekaša, kajti, če advokat, kakor pravite, „zahteva plačo za vsak ljudomil (?) nasvet, za vsako besedico in vrstico“, zahtevate vi plačo za vsakega pol očenaša, ki ga zmolite v cerkvi za tega ali onega pokojnika, za ta ali oni dober namen. Jemati plačilo za krščanska dela usmiljenja in za verske akte, ki bi jih morali izvrševati iz verske dolžnosti, je gotovo grje in bolj neodpustljivo, ko jemati nagrade za dobre svete v pravnih stvareh.

Druge slovenske dežele.

— Ne mažite si las s petrolejem! V Trnovem pri Ilirski Bistrici ste si mazali dve dekli lase s petrolejem. Petrolej se je vnel in obe ste dobili nevarne opekline.

— Ponesrečil se je na Triglavu bančni uradnik z Dunaja Karol Wagner zaradi svoje drznosti. Trupla še niso našli.

— Lov na divje kozle. Od 31. avg. do 5. sept. se vrši na Kamniških planinah (od Grintovca do Ojstrice in v predgorju) lov na divje kozle.

— Pravico javnosti je dobila od naučnega ministerstva nemška ljudska šola v Šiški pri Ljubljani.

— StavkaM so minuli teden stavci v tiskarni Dr. Hribarja v Ljubljani.

— Podpora kranjskim živinorejcem. Kakor poroča „Slovenec“, je dalo poljedelsko ministerstvo zopet 300 tisoč kron podpore za dobavo krme. Celotna podpora Kranjcem znaša torej že 500 tisoč kron. Radovedni smo, koliko še dobimo na Štajerskem.

— Klerikalno dijaštvo na Slovenskem je imelo minule dni v Gorici svoj sestanek. Zdravila je tamkaj njihova „slovenska (?) dijaška zveza“. „Slovenec“ poroča o — 300 udeležencih, „Gorica“ o 200, na drugem mestu celo o — 60, „Soča“ pa o 30—40 udeležencih. — Napredni akademiki goriški so imeli v petek manifestacijsko zborovanje, ki je bilo naperjeno proti klerikalnemu zborovanju.

— Povodenj je nastala vsled deževja na ljubljanskem Barju. Kar je ostalo prebivalcem od suše, je vzela sedaj povodenj. O povodnji se poroča tudi iz različnih drugih kranjskih krajev.

— Nova garnizija. V Št. Andražu blizu Gorice se naseli po končanih jesenskih vojaških vajah cel eskadron konjenikov.

— Sadna in grozdna razstava v Novem mestu. Kmetijska podružnica novomeška napravi od 26. do 28. septembra t. l. sadno in grozdno razstavo, ki naj pokaže, koliko je sadjarstvo v zadnjih 20 letih napredovalo in ktere sadne vrste se za dolensko stran najbolj priporočajo. Z razstavo naj se pa napravi tudi pričetni korak za razvoj sadne kupčije na Dolenskem, in zato se razstava priredi v zvezi s sadnim trgov. Opozarjamo vse dolenska sadjarje in vinogradnike na to razstavo ter jih pozivamo, da naj se je mno. goštevilo udeleže, da na ta način pomorejo k nadaljnjemu napredku dolenskega sadjarstva. Priglasila sprejema kmetijska podružnica novomeška do 10. septembra t. l. Ona tudi daje potrebna pojasnila interesentom glede kupčije in razstave.

— Pogorelecem na Bledu je darovala vlada 5 tisoč kron.

— Popolna razprodaja pletarskih izdelkov je pričela s 15. t. m. v jubilejni pletarski razstavi v Radovljici. Kdor si želi nabaviti lepih in zanimivih pletenin, naj še uporabi to poslednjo priliko ter obišče razstavo, katero po pravici smemo prištevati med najzanimivejše v tej stroki domače umetniške obrti. Razprodaja traja le do 1. sept. t. l., ker s tem dnem prične nov tečaj na c. kr. pletarski šoli, *v kateri je nameščena razstava. Cene znižane.

Svetovne vesti.

— Prepoved goldinarske vrednosti. Konfekcionar Lazar Königstein v Moravski Ostravi je bil kaznovan na 5 K, ker je imel v svojih izložbenih oknih cene v kronski in goldinarski veljavi.

Književnost in umetnost.

— Pesmi Jesenka-Doksova. Leta 1905. so izšle te ljubke pesmi pesnika Jesenka, ki mu je bilo vodilno načelo: Kar mi je v srcu, to mi bodi v besedi! — Žal, da ta lepa knjiga še ni razširjena med slovenskim svetom. Založnik te knjige gosp. Ivan Bonač, knjigovezec v Ljubljani, bo sedaj začel knjige razpošiljati cenjenim rodoljubom na ogled. — Čisti dobiček, ki ga pri- nese prodaja Jesenkovih pesmi, je namenjen njegovi osiroteli mnogoštevilni rodbini. (Jesenko je ostavil 7 nedoletnih otrok.) Cena elegantno vezanemu izvodu je samo 8 K, s pošto 20 vin. več. Knjigo je dobiti v vsaki slovenski knjigotržnici. — Kdor prejme knjigo, naj je nihče ne vrne, temveč naj pošlje zanj malenkostni znesek!

Štiri pomočnike

in sicer enega za fino in tri za mešano delo, dalje

dva dečka kot učenca s popolno hrano in stanovanjem sprejme v svojo delavnico čevljarski mojster **Adolf Wulz** v Voitsbergu.

Sprejme se takoj

trgovski pomočnik

prva moč v trgovino z mešanim blagom. Spretni manufakturisti imajo prednost. — Ponudbe na upravništvo „Domovine“. 467 2-2

Svojo novo trgovino v Brežicah

z manufakturnim in galanterijskim blagom, kakor tudi papirjem, priporoča slav. občinstvu za mnogobrojen obisk s spoštovanjem

Ivan Vidmar v Brežicah.

Oddaja stavbe

nadzidanja jednega nadstropja na šol ko poslopje na Gorici.

Ustmena zmanjševalna dražba se bo vršila **v ponedeljek, dne 14. oktobra 1908 ob 1. popoldne v šolskem poslopiju na Gorici.**

Stavba se bo le enemu glavnemu podjetniku oddala.

Izključna cena znaša 19.000 K.

Stavbeni operat, sestoječ iz stavbenih načrtov, stroškovnika, stavbenega dovoljenja in stavbenih pogojev je vpogled razpoložen v šolski pisarni na Gorici in pri okrajnem šolskem svetu (okrajno glavarstvo) v Celju.

Vsak dražbenik mora pred pričetkom dražbe položiti varščino v znesku po 1900 K.

Krajni šolski svet na Gorici,

dne 21. avgusta 1908.

Načelnik: **Josip Praznik.**

471 3-1

Dražbeni oklic.

Na zahtevanje Posojilnice v Celju se proda dne

5. septembra 1908

dopoldne ob pol 11. uri pri c. kr. okrajni sodnji v Celju odd. III. posestvo v Košnici ob okrajni cesti, obstoječe iz hiše, hleva, gospodarskih poslopij, 16 oralov host, 18 oralov njiv in travnikov, vse pod jako ugodnimi pogoji. Posestvo je cenjeno skupno na 10.896 K 20 vin. Najmanjši ponudek znaša 10.745 K 81 vin., pod tem zneskom se ne proda.

Steckenpferd

lilijno mlečno milo

Najmilejše kožno milo.

Zvezna tiskarna

Schillerjeva ulica
Celje - Štajersko.

Izvršnje v svojo
strobo spadajoča
dela okrasno in
po konkurenčnih
cenah.

Savinski liker

preiskan in preizkušen na ces. kr. poljedeljskem preizkuševališču na Dunaju.

Savinski liker

je pripravljen iz planinskih in gorskih zelišč, ter se priporoča kot krepčilni napoj v zdravstvenem namene. Lastnik znamke **VINCENC KVEDER** žalec v Savinski dolini, Štajersko.

13 130—90